

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی اردبیل

دانشگاه علوم پزشکی اردبیل
دانشکده پزشکی

پایان نامه جهت اخذ درجه دکترای تخصصی رشته زنان

عنوان: مقایسه اثر ترکیب متوكلوپیرامیدودگزامتاژون با اندانسترون و میدازولام در پیشگیری از
بروز تهوع واستفراغ حین و بعداز عمل بیماران تحت سزارین به روش بی حسی نخاعی

نگارش:

دکتر پروین جباری

اساتید راهنمای:

دکتر شهلا فرضی پور

دکتر مهزاد یوسفیان

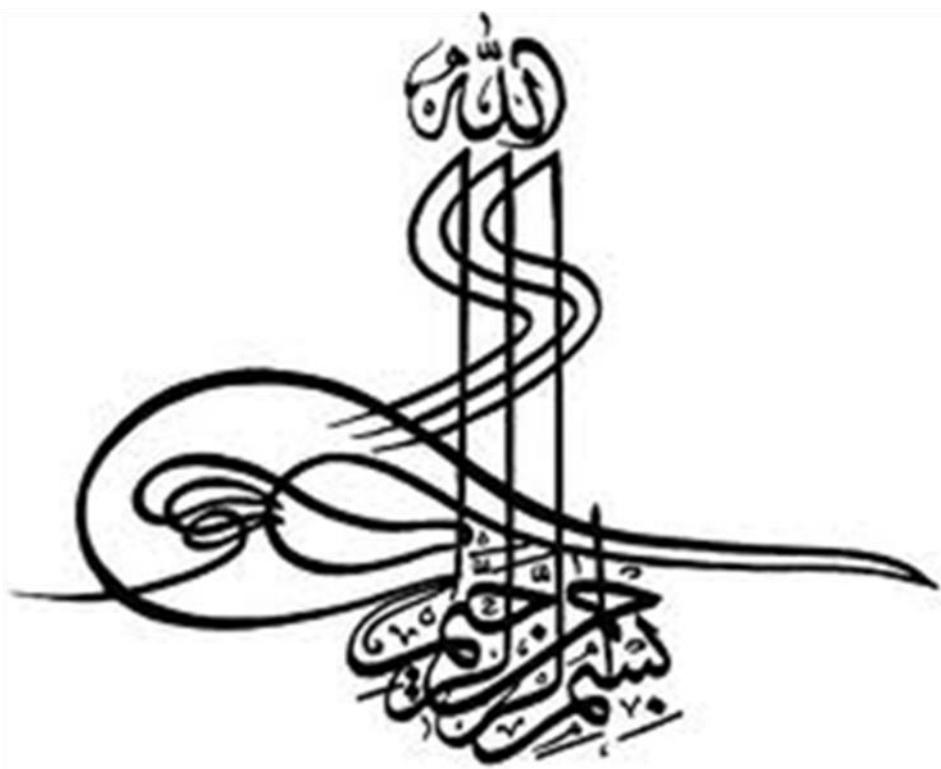
استاد مشاور:

دکتر فیروزانمانی

۱۴۰۰ بهار

کد کارآزمایی بالینی: IRCT 20190901044658N2

شماره پایان نامه: ۰۱۳۶

فهرست مطالب

عنوان	صفحه
چکیده	۱
فصل اول: مقدمه	
۱-۱ اهمیت موضوع و انگیزه تحقیق.	۲
۱-۲ اهداف و فرضیات طرح	۴
۱-۲-۱ هدف کلی طرح	۴
۱-۲-۲ اهداف اختصاصی طرح	۴
۱-۲-۳ فرضیات	۴
۱-۳ تعریف واژه های اختصاصی	۵
فصل دوم بررسی متون	
۲-۱ مبانی نظری	۷
۲-۲ تهوع و استفراغ	۸
۲-۳ عمل سزارین	۱۰
۲-۳-۱ تهوع و استفراغ در سزارین	۱۳
۲-۴ میدازولام	۱۴
۲-۵ دگزامتاژون	۱۶
۲-۶ اندانسترون	۲۰
۲-۷ متوكلوپرامید	۲۳
۲-۸ مطالعات مشابه	۳۰
فصل سوم مواد و روش کار	
۳-۱ نوع، زمان و محیط مطالعه	۳۸
۳-۲ جمعیت مورد مطالعه و حجم نمونه	۳۸

۳-۳ روش گردآوری اطلاعات.....	۳۸
۳-۴ معیارهای ورود.....	۳۹
۳-۵ معیارهای خروج.....	۳۹
۳-۶ ملاحظات اخلاقی.....	۳۹
۳-۷ روش تجزیه و تحلیل داده ها و بررسی آماری.....	۴۰
۳-۸ محدودیت های مطالعه.....	۴۰
۳-۹ متغیر های مطالعه.....	۴۱
فصل چهارم نتایج	
۴-۱ ترکیب سنی بیماران	۴۲
۴-۲ بررسی ریسک فاکتورهای مورد مطالعه	۴۳
۴-۳ بررسی افت فشار خون و نیاز به واژوپرسیو در بیماران مورد مطالعه.....	۴۷
۴-۴ مصرف دارو های واژوپرسیو در بیماران مورد مطالعه.....	۴۸
۴-۵ تهوع و استفراغ در ریکاوری در بیماران مورد مطالعه.....	۵۰
۴-۶ تهوع و استفراغ در بخش تا دو ساعت بعد عمل در بیماران مورد مطالعه.....	۵۱
۴-۷ مصرف مخدر در ریکاوری در بیماران مورد مطالعه.....	۵۲
۴-۸ بررسی grade تهوع و استفراغ در بیماران مورد مطالعه.....	۵۴
۴-۹ بررسی زمان بروز تهوع و استفراغ در بیماران مورد مطالعه.....	۵۶
فصل پنجم بحث و نتیجه گیری	
۵-۱ بررسی زمان بروز تهوع و استفراغ در بیماران مورد مطالعه.....	۶۱
۵-۲ تهوع و استفراغ در بیماران مورد مطالعه.....	۶۲
۵-۳ بررسی افت فشار خون و نیاز به واژوپرسیو در بیماران مورد مطالعه.....	۶۷
۵-۴ محدودیت های مطالعه.....	۶۸
۵-۵ نتیجه گیری.....	۶۹
۵-۶ پیشنهادات.....	۷۰
منابع	۷۱

فهرست جداول

عنوان	صفحة
۴-۱ برسی ریسک فاکتورهای مورد مطالعه.....	۴۵
۴-۲ ریسک بروز تهوع و استفراغ در افراد مورد مطالعه.....	۴۶
۴-۳ افت فشار خون و نیاز به واژوپرسیو در بیماران مورد مطالعه.....	۴۷
۴-۴ مصرف داروهای واژوپرسیو در افراد مورد مطالعه.....	۴۹
۴-۵ تهوع و استفراغ در ریکاوری در افراد مورد مطالعه.....	۵۰
۴-۶ تهوع و استفراغ در بخش تا دو ساعت بعد عمل در افراد مورد مطالعه.....	۴۶
۴-۷ مصرف مخدر در ریکاوری در بیماران مورد مطالعه.....	۵۲
۴-۸ مقایسه گروههای مورد مطالعه با شاهد در خصوص متغیرهای مورد مطالعه.....	۵۳
۴-۹ grade تهوع و استفراغ در افراد مورد مطالعه.....	۵۴
۴-۱۰ زمان بروز تهوع و استفراغ در افراد مورد مطالعه.....	۵۶
۴-۱۱ زمان بروز تهوع و استفراغ در گروههای مورد در مقایسه با شاهد.....	۵۷

فهرست نمودارها

عنوان	صفحه
۴-۱ ترکیب سنی بیماران مورد مطالعه.....	۴۲
۴-۲ تهوع و استفراغ در گروههای مورد مطالعه.....	۵۵

فهرست علایم اختصاری

IONV	Intraoperative nausea and vomiting
PONV	Postoperative nausea and vomiting
CTZ	Chemoreceptor trigger zone
NTS	Nucleus tractus solitarii

چکیده

زمینه: جراحی سزارین یکی از شایعترین اعمال جراحی خانمها در سنین باروری است. بروز تهوع و استفراغ در این عمل ۶۶٪ نمیباشد. بنابراین اتخاذ تمہیدات لازم برای پیشگیری از بروز عارضه فوق ضروری است.

هدف: مقایسه اثر ترکیب دارویی متکلوبیرامید و دگرامتاژون با اندانسترون و میدازولام در پیشگیری از بروز تهوع و استفراغ حین و ۲ ساعت بعد عمل سزارین به روش بی حسی اسپینال مواد و روش ها : برای انجام این مطالعه ۱۶۰ بیمار کاندید سزارین در نظر گرفته شد. بعد از پذیرش در اتاق عمل و اخذ شرح حال و رضایت بالینی بیماران به چهار گروه تقسیم شدند. گروه اول متکلوبیرامید در اول عمل و دگرامتاژون بعد کلامپ بند ناف، گروه دوم اندانسترون در اول عمل و میدازولام بعد کلامپ بند ناف، گروه سوم متکلوبیرامید در اول عمل و گروه چهارم پلاسیو دریافت کرده و سپس هر چهار گروه از نظر PONV/IONV در دقیقه های ۵ و ۱۰ و ۱۵ و ۳۰ و دو ساعت بعد عمل ارزیابی شدند. وضعیت همودینامیک نیز در این بازه های زمانی ثبت گردید. سپس نتایج بدست آمده مورد آنالیز آماری قرار گرفت.

یافته ها: براساس نتایج بدست آمده از این مطالعه هیچ کدام از بیماران دریافت کننده دارو گردید تهوع و استفراغ بالاتر از ۲ نداشتند و در گروههای دو دارویی گردید ۲ نیز فقط در سه بیمار گزارش گردید. بیشترین بروز تهوع و استفراغ در دقایق ۵ و ۱۰ بوده که بیشترین ان با ۲۹ مورد در گروه شاهد و کمترین آن در گروههای دو دارویی با ۱۶ مورد در گروه میدازولام و اندانسترون و ۱۱ مورد در گروه متکلوبیرامید و دگرامتاژون گزارش شد. بررسی تهوع و استفراغ تا دو ساعت بعد از عمل نیز نشان داد که بیشترین تهوع و استفراغ در گروه شاهد با ۱۸ مورد و کمترین تهوع و استفراغ در گروههای دو دارویی با ۷ مورد در گروه متکلوبیرامید و دگرامتاژون و ۴ مورد در گروه میدازولام و اندانسترون بود.

نتیجه گیری: بر اساس نتایج بدست آمده از این مطالعه در بیماران گروههای دو دارویی تهوع و استفراغ کمتر از گروههای تک دارویی بروز کرده و از بین این گروهها نیز گروه ترکیب دارویی متکلوبیرامید دگرامتاژون در کنترل تهوع و استفراغ حین عمل موثرتر بوده است.

کلمات کلیدی: تهوع و استفراغ - سزارین - اسپینال